

Η Εφημεριδούλα

Σεπτέμβριος 2021

Τεύχος 301 35ος χρόνος

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΣΧΟΛΙΑ

Πολλές φωτιές μέσα στον Ιούλιο – Αύγουστο βρε παιδί μου. Ο Χαρδαλιάς δήλωσε ότι υπήρχαν 586 ταυτόχρονες πυρκαγιές μέσα σε 8 μέρες! Το δήλωσε αυτό, και μετά έπαθε έμφραγμα. Πιστεύω πως οποιοσδήποτε βρισκόταν στη θέση του, αν ήταν φιλότιμος, κάτι θα πάθαινε.

Αυτό που μ' απασχολεί εδώ, είναι γιατί έχουμε τόσες φωτιές ταυτόχρονα; Ο νους μου, όπως και πολλών άλλων ανθρώπων πηγαίνει στον εμπρησμό. Δεν είναι δυνατόν το 100% των πυρκαγιών που αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε (των οποίων το συνολικό αριθμό δεν γνωρίζω) να είναι τυχαίες Μάλιστα, αυτή τη φορά έχουμε αυτόπτες μάρτυρες που είδαν τους εμπρηστές εν δράσει. Ένας από αυτούς απεδείχθη πυρομανής που έβαζε φωτιά για να βλέπει τις φλόγες και τους καπνούς. (Και ο Νέρων είχε τέτοια γούστα).

Βέβαια, υπάρχουν πολλοί λόγοι, που ο καθένας από μόνος του, μπορεί να γίνει αιτία πυρκαγιάς, πόσο δε μάλλον ο συνδυασμός αυτών. Τους χωρίζω σε *ελεγχόμενους* και *ανεξέλεγκτους*. Στους ελεγχόμενους η ευθύνη είναι του κράτους και των πολιτών. Για παράδειγμα, ο καθαρισμός των δασών, των πάρκων και των κήπων από ξερά χόρτα, πευκοβελόνες και ξερόκλαδα. Περπατώ τ' απογεύματα στη γειτονιά μου στη Γλυφάδα. Τα φρεάτια είναι πεντακάθαρα. Τα πεζοδρόμια; Τα μισά είναι νοικοκυρεμένα. Τα άλλα μισά, είναι στο έλεος του Θεού. Βάζεις φωτιά μ' έναν αναπτήρα. Αν έχει μάλιστα και αέρα, θα χρειαστεί τουλάχιστον μισή μέρα να σβηστεί η φωτιά κι ας έχει η περιοχή πολυκατοικίες. Όμως ακόμα κι αυτές έχουν κήπους με δέντρα.

Ένας ακόμα ελεγχόμενος μηχανισμός είναι τα έργα πυροπροστασίας. Ομολογουμένως, τους καλοκαιρινούς μήνες στους πυροσβέστες τους βγαίνει η ψυχή. Το ερώτημα είναι τι κάνουν από το Νοέμβριο που σταματάνε οι φωτιές μέχρι το Μάιο που ξαναρχίζουν; Γλυτώνουν ανθρώπους από πλημμύρες, απεγκλωβίζουν άτομα από ασανσέρ και σβήνουν καμιά φωτιά που πιάνει κάπου – κάπου σε κανένα διαμέρισμα ή ένα εργοστάσιο. Από κει και πέρα, όλη μέρα κάθονται. Αν ξόδευαν προγραμματισμένα έστω και τέσσερις ώρες την ημέρα σε έργα όπως καθαρισμός δασών, δημιουργία ζωνών πυροπροστασίας και άλλων προληπτικών μέτρων, ίσως το καλοκαίρι να είχαν λιγότερο φόρτο εργασίας.

Ένας τρίτος ελεγχόμενος παράγοντας είναι η γραφειοκρατία. Φορείς που είναι υπεύθυνοι για την πυροπροστασία όπως είναι οι περιφέρειες, οι δήμοι, η δασική υπηρεσία και η ΔΕΔΗΕ ακινητοποιούνται από τις αγκυλώσεις της Ελληνικής γραφειοκρατίας. Ένα καλό παράδειγμα. Η ΔΕΔΗΕ θέλει να βάλει μπρος μια αντλία νερού η οποία βρίσκεται πάνω στο δρόμο και η οποία είναι απαραίτητη για να ελεγχθεί μια φωτιά. Η αντλία αυτή απαιτεί ηλεκτρική γεννήτρια για να λειτουργήσει. Η δασική υπηρεσία, εδώ και ένα χρόνο δεν δίνει άδεια για γεννήτρια διότι την θεωρεί επικίνδυνη για «δασική» περιοχή.

Ελεγχόμενος παράγοντας είναι και τα αυθαίρετα που έχουν χτιστεί μέσα στο δάσος. Μπορεί αυτά να μην είναι η αιτία κάποιας πυρκαγιάς, αλλά αν πιάσουν φωτιά, οι πυροσβέστες αναγκάζονται αντί να πολεμούν τη φωτιά στο δάσος, να σώσουν κι αυτά τα σπίτια.

Οι ανεξέλεγκτοι παράγοντες είναι ο καύσωνας που τα κάνει όλα πιο εύφλεκτα, ο αέρας που από τη μια λυσομανάει και από την άλλη αλλάζει συνεχώς κατευθύνσεις και η κλιματική αλλαγή που είναι και αυτή υπεύθυνη για όλα αυτά τα φαινόμενα.

Βέβαια, ένας βασικός από τους ελεγχόμενους παράγοντες είναι και οι εμπρησμοί. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (20/8) έχουν συλληφθεί 53 άτομα για εμπρησμό. Σίγουρα, ένα ποσοστό οφείλεται σε κάποιους ασυνείδητους που πετάν αναμμένα τσιγάρα στο δρόμο και, όταν αργότερα ακούσουν ότι στην περιοχή έπιασε φωτιά, ούτε που θυμούνται ότι πέρασαν από εκεί και ότι έριξαν αναμμένο τσιγάρο. Κάποιοι αποφασίζουν να κάνουν ηλεκτροκόλληση σε ανοιχτούς χώρους μέσα στο κατακαλόκαιρο και ενώ φυσάει. Τέλος έχουμε και τους γέρους που πάνε να κάψουν κλαδιά ενώ φυσάει αέρα και κάνει ζέστη, σαν εκείνη τη γιαγιά που έκαψε τη μισή Πάρνηθα.

Όλοι αυτοί είναι ακούσιοι εμπρηστές. Πάμε όμως και στους εκούσιους εμπρησμούς. Μέχρι τώρα έχω ακούσει διάφορες εξηγήσεις. Τις αναφέρω τηλεγραφικά χωρίς να δέχομαι ή ν' απορρίπτω καμία από αυτές:

1. Η φωτιά στη Β. Εύβοια οφείλεται σε εμπρησμούς ώστε να δημιουργηθεί χώρος για ανεμογεννήτριες. Σύμφωνα με αυτή την εξήγηση η πρόθεση, δεν ήταν η πυρκαγιά να πάρει τέτοια έκταση αλλά τους ξέφυγε λόγω καιρικών συνθηκών (καύσωνας και ισχυροί άνεμοι). Πιο συγκεκριμένα, άκουσα ότι πίσω από αυτή τη φωτιά βρίσκεται μια εταιρεία με επωνυμία ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ στην οποία συμμετέχουν ονόματα όπως Μαρινάκης, Βαρδινογιάννης, Λάτση και Μυτιληναίος. Επαναλαμβάνω, ότι αυτά τα γνωρίζω από το ...ράδιο Αρβύλα (όχι την εκπομπή). Απλά σκέφτομαι: Έχουν αυτοί οι άνθρωποι ανάγκη, προκειμένου ν' αυξήσουν τα κέρδη τους να κάψουν την πατρίδα τους; Δεν ξέρω. Μπορεί να είμαι αφελής.

2. Εκούσιοι εμπρηστές είναι επίσης κάποιοι κτηνοτρόφοι οι οποίοι βάζουν φωτιές προκειμένου να δημιουργήσουν χώρους βοσκής για τα ζώα τους. Ένα πρόσφατο τέτοιο περιστατικό είχαμε, νομίζω, στη Ζάκυνθο. Και σ' αυτές τις περιπτώσεις, λόγω καιρικών συνθηκών, η φωτιά συνήθως ξεφεύγει από τον έλεγχό τους. Αυτό σημαίνει ότι δεν γνωρίζουν πώς θα εξελιχθεί ο καιρός τις επόμενες ώρες και το διακινδυνεύουν.

3. Όλοι γνωρίζουμε για τα συμβόλαια θανάτου. Αυτή τη χρονιά, είχαμε αρκετά παραδείγματα εκτελέσεων μέρα μεσημέρι, σαν αυτές που έγιναν με τον δημοσιογράφο στον Άλιμο και τον επιχειρηματία στη Ζάκυνθο. Κάτι ανάλογο υπάρχει κι εδώ: Συμβόλαια εμπρησμού. Υποδεικνύεις στον εμπρηστή που θέλεις να βάλει φωτιά κι αυτός – έναντι πληρωμής ή άλλου κέρδους – αναλαμβάνει να εκτελέσει το έργο χωρίς να τον ενδιαφέρει αν αυτό που ζητάς είναι να κάψει το σπίτι του γείτονα ή ...τον Εθνικό κήπο.

4. Στις πυρκαγιές του 2007, όπου είχαμε νεκρούς στη Ζαχάρω ακούστηκε ότι για τους εμπρησμούς ήταν υπεύθυνη η τότε αντιπολίτευση (δηλαδή το τότε ΠΑΣΟΚ). Ο σκοπός αυτού του σαμποτάζ ήταν να καταδείξει την ανικανότητα της τότε κυβέρνησης να χειριστεί εθνικές κρίσεις. Αν υποθέσουμε ότι μια μερίδα των «οπαδών» του τότε ΠΑΣΟΚ είναι στον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ, δεν αποκλείεται κάποιοι από αυτούς να έχουν καταφύγει στο «παλιά μου τέχνη, κόσκινο». Την εποχή εκείνη, η τακτική αυτή οδήγησε, μαζί με άλλα γεγονότα, στην παραιτήση της κυβέρνησης διότι η ανεπάρκεια της δεν περιοριζόταν μόνο στην αντιμετώπιση των πυρκαγιών. (Τώρα που το θυμάμαι, το ράδιο αρβύλα έλεγε πως όλα αυτά γινόντουσαν για να φτιαχτεί η Ιόνια Οδός. Θυμίζει λίγο

...ανεμογεννήτριες).

5. Ιδιόχειροι εμπρησμοί για προσωπικό όφελος. Το άτομο βάζει φωτιά γιατί πιστεύει ότι θα κερδίσει κάτι. Αν το κάνει μέσω ενός επαγγελματία εμπρηστή, εμπίπτει στην κατηγορία «συμβόλαια εμπρησμού». Αν το κάνει ο ίδιος, το θεωρώ ιδιόχειρο εμπρησμό. Βέβαια, μέσα στο προσωπικό όφελος μπορεί να είναι και η εκδίκηση ή ο εκβιασμός. Ο εμπρησμός αυτοκινήτων δεν μας είναι κάτι άγνωστο στην πόλη αυτή που ζούμε. Με το ίδιο σκεπτικό μπορείς να κάψεις τον κήπο, το θερμοκήπιο ή ακόμα και το σπίτι του άλλου. Άλλες φορές για να εκδικηθείς και άλλες για να εκβιάσεις.

Η τρομοκρατία στην εξουσία

Μετά από είκοσι χρόνια, οι Ταλιμπάν επανέρχονται στο Αφγανιστάν στην εξουσία! Είναι η πρώτη φορά που μια τρομοκρατική οργάνωση έρχεται επίσημα στην εξουσία, χωρίς να αντιτίθεται καμία από τις μεγάλες δυνάμεις όπως οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα και η Ε.Ε. Το πρόβλημα είναι πως οι Ταλιμπάν δεν είναι η μόνη Ισλαμική τρομοκρατική οργάνωση. Υπάρχουν εκατοντάδες τέτοιες οργανώσεις, από τις οποίες εμείς γνωρίζουμε την ISIS, τους αδελφούς Μουσουλμάνους και τη Boko Haram στην Νιγηρία. Για όλους αυτούς, το επίτευγμα των Ταλιμπάν αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση. Και βέβαια, όλες αυτές οι οργανώσεις δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τη Δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Γι' αυτούς, αυτά είναι ανύπαρκτες αξίες. Ο στόχος τους είναι, όπου επιβληθούν, να ιδρύσουν Ισλαμικά Εμιράτα, δηλαδή θεοκρατικά καθεστώτα στα οποία οι γυναίκες είναι ...εκκολαπτικές μηχανές και βασιλισσες ...της κουζίνας. Έτσι όπως πάνε τα πράγματα, πολύ φοβάμαι ότι σύντομα θα έρθει η ώρα που ο δυτικός πολιτισμός θα υποχρεωθεί να υπερασπιστεί τις αξίες του.

Το NATO, στα είκοσι χρόνια της παρουσίας του στο Αφγανιστάν έχει δημιουργήσει και έχει εξοπλίσει έναν στρατό 300.000 ο οποίος θεωρητικά, θα μπορούσε να αναχαιτίσει το στρατό των Ταλιμπάν που δεν ξεπερνάει τους 100.000. Την απόφαση αποχώρησης των στρατευμάτων του NATO από την περιοχή την είχε πάρει ο Trump. Ήταν προεκλογική υπόσχεση. Καλείται να την υλοποιήσει ο Biden, του οποίου το επιτελείο υπολόγιζε πως, αν ο Αφγανικός στρατός

δεν μπορεί ν' αναχαιτίσει, τουλάχιστον θα μπορέσει να καθυστερήσει την προέλαση των Ταλιμπάν προς την πρωτεύουσα Καμπούλ για μερικές εβδομάδες, ώστε να δοθεί χρόνος σε όλες τις ξένες αποστολές να φύγουν από τη χώρα. Όμως, ο 300.000 δεν προέβλεπε καμία αντίσταση με αποτέλεσμα οι Ταλιμπάν να φτάσουν στην Καμπούλ σε τρεις μέρες. Το θέμα είναι ότι με την υποχώρηση αυτή, αφήνουν πίσω τους τεράστιες ποσότητες οπλισμού και στρατιωτικού υλικού αξίας πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα ο οπλισμός αυτός να καταλήξει σε Ισλαμικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο, οι οποίες έχουν μάλιστα και το ...φωτεινό παράδειγμα των Ταλιμπάν.

Από την εποχή της Κορέας και του Βιετνάμ, οι Αμερικανικές οικογένειες δεν θέλουν να σκοτώνονται τα παιδιά τους στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και όπου άλλου εμπλέκονται οι ΗΠΑ. Ήταν ένα από τα πράγματα που ο Trump εκμεταλλεύτηκε και ήρθε στην εξουσία. Η συμφωνία του Trump με τους Ταλιμπάν ήταν ν' αποχωρήσουν τα στρατεύματα του NATO και σαν αντάλλαγμα οι Ταλιμπάν δεν θα επιτρέψουν να ξαναγίνει το Αφγανιστάν ορμητήριο Ισλαμικών τρομοκρατικών οργανώσεων όπως συνέβη με την Αλκάνιτα στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001. Η εξέλιξη των γεγονότων δείχνει πως ο Trump και το επιτελείο του δεν ενδιαφέρθηκαν για τις λεπτομέρειες που έχει η υλοποίηση μιας τέτοιας συμφωνίας. Τον Trump το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν το America first και οι ψήφοι που απορρέουν από τους κοκκινολαίμηδες (rednecks) που τον ψηφίζουν. Έτσι, τώρα καλείται ο Biden να βγάλει το φίδι από την τρύπα. Από τη μέχρι τώρα στάση του, δείχνει πολύ μαλακός. Έτσι, οι Ταλιμπάν έχουν αποθρασυνθεί και επιβάλουν όρους και χρονικά όρια αποχώρησης των ξένων αποστολών. Δηλαδή αν Joe Biden τους έλεγε: «Οι ξένες αποστολές θ' αναχωρήσουν χωρίς καμία πίεση από κανέναν. Αν έστω και ένα μέλος ξένων αποστολών και των Αφγανών συνεργατών τους πάθει κάτι και είσαστε εσείς οι υπαίτιοι, όπως σας φέραμε, έτσι θα σας ξαναδιώξουμε» τι θα γινόταν; Αναρωτιέμαι σε μια τέτοια περίπτωση, τι στάση θα κρατούσαν η Ρωσία και η Κίνα, οι οποίες δείχνουν συγκρατημένα θετικά διακείμενες απέναντι στους Ταλιμπάν η καθεμία για τους δικούς της λόγους;

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Αγαπητέ Γιώργο,

Στην εφημεριδούλα του Ιουλίου διάβασα τις σκέψεις σου για την επιγραφή στον τάφο του Καζαντζάκη και θα μου επιτρέψεις να διαφωνήσω. Δεν νιώθω άνετα με αυτό, καθώς τα λόγια σου τα εκτιμώ αφάνταστα και με έχουν καθορίσει σε αρκετά σημεία της ζωής μου. Πρέπει όμως να πω ότι και τα λόγια του Καζαντζάκη είναι σχεδόν ιερά για μένα.

Προσωπικά εκτιμώ ότι η ουσία της φράσης είναι ότι δύο πράγματα μας στερούν την ελευθερία του νου και της ψυχής: ο φόβος και οι προσδοκίες.

COOLMATTERTECHS Υποστήριξη Υπολογιστών 6931 251 421

Ο πολεμιστής που μάχεται για την ελευθερία του χρειάζεται να είναι γενναίος και να εκτελεί το καθήκον του απερίσπαστος.

Επίσης, δεν θεωρώ ότι η συγκεκριμένη φράση αναφέρεται στην τωρινή του κατάσταση, αλλά στο γεγονός ότι όσο ήταν εν ζωή κατόρθωσε να ζήσει πραγματικά ελεύθερος, τουλάχιστον όπως ο ίδιος ορίζει την ελευθερία.

Με εκτίμηση
Γιάννης Δ

Καλέ μου Γιάννη,
Θα ξεκινήσω από τη φράση με την οποία τελειώνεις: « Όσο ήταν εν ζωή κατόρθωσε να ζήσει πραγματικά ελεύθερος, τουλάχιστον όπως ο ίδιος ορίζει την ελευθερία». Αν έζησε όπως ο ίδιος ορίζει την ελευθερία, τότε έζησε χωρίς φόβο και προσδοκίες. Δεν ξέρω για τις προσδοκίες, αλλά για τον φόβο γνωρίζω ότι είναι αδύνατον οποιοσδήποτε άνθρωπος να ζήσει χωρίς φόβο. Ο λόγος είναι διότι όλα τα θηλαστικά έχουμε έναν μηχανισμό, χάρις στον οποίο επιβιώνουμε: Είναι η αντίδραση «φυγής- επίθεσης». Δηλαδή, όταν νιώσουμε ότι κινδυνεύουμε αντιδράμε ή με φυγή ή με επίθεση. Αυτή δεν είναι μια απόφαση που την παίρνουμε εξετάζοντας τα δεδομένα εκείνης της στιγμής, διότι μέχρι να το κάνεις αυτό, θα γίνεις ...μακαρίτης. Η αντίδραση «φυγής-επίθεσης» είναι ανακλαστικό που λειτουργεί σε κλάσματα δευτερολέπτου. Μ' άλλα λόγια, όποτε αντιλαμβάνομαστε να κινδυνεύουμε αντιδράμε είτε με φόβο είτε με θυμό. Αν ο Καζαντζάκης δε φοβόταν, δεν θα είχε ζήσει ούτε μία μέρα! Τι θα τον εμπόδιζε να διασχίσει μια λεωφόρο με αυτοκίνητα ή να πιάσει ένα γυμνό ηλεκτρικό καλώδιο; Ο φόβος. Όσο για αν τον έζησε χωρίς προσδοκίες (δηλαδή ελπίδα) πού αμφιβάλω. Το μεγαλύτερο κίνητρο που είχε στην αναζήτησή του για το μυστήριο της ζωής ήταν η ελπίδα ότι κάποια μέρα θα βρει τις απαντήσεις. Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι έκανε δύο αιώνες. Άνθρωπος που δεν ελπίζει, δεν ξαναπαντρεύεται...

Διαδραστική Εφημεριδούλα

Οι αναγνώστες μπορούν να συμμετέχουν ενεργά με τρεις τρόπους:

Ο πρώτος, με το να προτείνουν θέματα για τα οποία θα ήθελαν να μάθουν κάτι περισσότερο.

Ο δεύτερος με σχόλια, απορίες και παρατηρήσεις που – αν παρουσιάζουν ενδιαφέρον και δεν είναι μακροσκελή – θα μπαίνουν σε μια μόνιμη στήλη με τίτλο Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Ο τρίτος με κάποιο σύντομο άρθρο, δικό του ή κάποιου άλλου. Όλα αυτά πάντα με αποστολή στο pinteris@hotmail.com.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ «ΔΥΣΚΟΛΟΥΣ» ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΙΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: Ο ΚΑΧΥΠΟΠΤΟΣ

Εκείνο το πρωί ο Γεράσιμος ήταν στα κάρβουνα. Είπε μια στεγνή «καλημέρα» μπαίνοντας και κάθισε σιωπηλός στα γραφεία του. Στο διπλανό γραφείο είναι η συνάδελφός του η Δήμητρα. Λίγο μεγαλύτερή του σε ηλικία, αλλά είναι ο μόνος άνθρωπος που εμπιστεύεται ανάμεσα στους συναδέλφους του. Οι δύο πρώτες ώρες πέρασαν σιωπηλά. Ήταν και οι δύο σκυμμένοι στους υπολογιστές τους. Στις 10:30 τους έφερε ο μικρός του κυλικείου τους καφέδες τους. Η Δήμητρα άρπαξε την ευκαιρία.

- Τι γίνεται Γεράσιμ;

Ο Γεράσιμος την κοίταξε χωρίς να της απαντήσει. Γενικά έχει μια έντονη καχυποψία προς τους άλλους και τα κίνητρά τους, ειδικά στον επαγγελματικό χώρο, όπου συχνά πιστεύει ότι κάποιοι προσπαθούν να τον βλάψουν για ν' αποδειχθεί αργότερα ότι οι φόβοι του ήταν αδικαιολόγητοι. Συνήθως, διστάζει να εμπιστευτεί τα επαγγελματικά του προβλήματα σε συναδέλφους, διότι φοβάται ότι ο άλλος μπορεί να τα χρησιμοποιήσει σε βάρος του. Όμως, σ' αυτή την περίπτωση δεν είχε να φοβηθεί τίποτα από τη Δήμητρα, διότι αυτό που τον απασχολούσε δεν είχε καμία σχέση με τη δουλειά. Άλλωστε, όποτε της εμπιστεύτηκε κάτι στο παρελθόν, έχει μείνει μεταξύ τους.

- Πάμε στο καπνιστήριο να κάνω ένα τσιγάρο και θα στα πω, της απάντησε.

Έτσι, παρόλο που η Δήμητρα δεν είναι καπνίστρια, τον ακολούθησε. Άναψε ένα τσιγάρο, και πήρε μια ρουφηξιά. Το άγχος που έβγαλε κάλυψε τον καπνό του τσιγάρου.

- Η Δέσποινα μ' απατάει, της είπε χωρίς περιστροφές.

- Το λες με σιγουριά, παρατήρησε η Δήμητρα.

Ο Γεράσιμος πήρε άλλη μια ρουφηξιά για βγάλει και πάλι ένα αχ καλυμμένο με καπνό.

- Σήμερα, έχει ραντεβού το μεσημέρι με τον οδοντίατρο. Την κοιτάζα την ώρα που ντυνότανε το πρωί. Μου αρέσει να το κάνω αυτό.

- Ο άντρας μου κοιτάζει απ' την άλλη.

- Λοιπόν, φοράει το καλσόν και ανακαλύπτει στο ύψος της κοιλιάς της μια τρύπα. Αμέσως το βγάζει και φοράει άλλο!

Η Δήμητρα τον κοίταζε ατάραχη.

- Και λοιπόν;

- Δεν σε προβληματίζει αυτό;

- Τι να με προβληματίσει;

- Ότι άλλαξε καλσόν. Δεν σου λείπει τίποτε αυτό;

- Τι να μου πει; Καλά έκανε και το άλλαξε.

- Γιατί το άλλαξε; Αφού δεν θα πήγαινε σε γυναικολόγο. Σε οδοντίατρο θα πήγαινε.

Η Δήμητρα δεν άντεξε να μη βάλει τα γέλια.

- Κι αυτό είναι δείγμα ότι σε απατάει;

- Τότε γιατί το άλλαξε;

- Για να μη φτάσει το ξήλωμα μέχρι το γόνατο.

- Είναι από αυτά που δεν ξηλώνονται. Το ξέρω, γιατί εγώ της τ' αγοράζω.

- Η ιστορία μου θυμίζει το κόλπο του James Bond που έκανε με την τρίχα στο σαπούνι.

- Τώρα, γιατί παίρνεις το μέρος της;

- Η ιστορία με την τρίχα έγινε ένα χρόνο πριν. Ο Γεράσιμος έχει έναν μεγαλύτερο αδελφό τον Ανδρέα ο οποίος, την εποχή που ο Γεράσιμος

ξεκίνησε τη σχέση του με τη Δέσποινα, εργαζόταν σε μια ναυτιλιακή εταιρεία στην Αγγλία. Έτσι, η Δέσποινα τον γνώρισε όταν ήρθε στην Ελλάδα για το γάμο. Εκεί, η Δέσποινα έκανε μια γκάφα που την πληρώνει ακόμα. Όταν γνώρισε τον Ανδρέα, του είπε ασειευόμενη μπροστά στο Γεράσιμο «έπρεπε να σε είχα γνωρίσει πριν τον αδελφό σου». Το λάθος της, ήταν ότι δεν έλαβε σοβαρά υπόψη της πώς ο Γεράσιμος αντιλαμβάνεται αθώα σχόλια ή μη απειλητικές καταστάσεις σαν προσωπικές προσβολές ή επιθέσεις προς το άτομό του. Θυμώνει ή αντιδρά εχθρικά όταν αντιλαμβάνεται κάτι σαν προσβολή ή υποτίμηση κι έχει την συνήθεια να κρατάει κακία.

Από τότε που έκανε αυτό το ατυχές σχόλιο, ο Γεράσιμος γέμισε μ' ένα κρυφό θυμό για τον αδελφό του, χωρίς να του φταίει σε τίποτα και τον απέφευγε όσο μπορούσε. Όμως η Δέσποινα δεν έκρυβε τη συμπάθειά της και επέμενε να κάνουν παρέα.

Κάποια μέρα, χάλασε το στερεοφωνικό του Γεράσιμου και, επειδή ο Αντρέας ήξερε από στερεοφωνικά συστήματα αναγκαστικά ζήτησε τη βοήθειά του. Συνέβη όμως να είναι τέτοια τα προγράμματά τους, που όταν θα πήγαινε ο Αντρέας η Δέσποινα θα ήταν μόνη στο σπίτι. Ο Γεράσιμος θα επέστρεφε αργά το απόγευμα. Στην ιδέα ότι η Δέσποινα θα βρεθεί μόνη με τον Αντρέα, η φαντασία του Γεράσιμου άρχισε να καλλάζει. Φανταζόταν ότι θα τους παρασύρει το ...πάθος και ότι θα καταλήξουν να κάνουν σεξ. Πώς θα μπορούσε να το ελέγξει αυτό; Εδώ ήταν το κόλπο το James Bond που σκαρφίστηκε ο Γεράσιμος.

Πριν φύγει για τη δουλειά, πήγε στο μπάνιο, τράβηξε μια τρίχα από τα μαλλιά του και την κόλλησε στο σαπούνι της μπανιέρας. Το σκεπτικό ήταν το εξής: Το σαπούνι αυτό δεν επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί από κανέναν μέσα στη μέρα. Αν όμως ο Αντρέας και η Δέσποινα έκαναν σεξ, μοιραία κάποιος θα χρησιμοποιούσε το σαπούνι. Οπότε, στην περίπτωση αυτή, η τρίχα θα έλλειπε από το σαπούνι.

Καλό ήταν το σχέδιο του Γεράσιμου, μόνο που πάνω στη φούρια του, παρέλειψε να δει ότι στο νεροχύτη του μπάνιου δεν υπήρχε σαπούνι! Ο Αντρέας διόρθωσε το στερεοφωνικό αλλά από την πολυκαιρισμένη σκόνη που είχε κολλήσει στα καλώδια, τα χέρια του λερώθηκαν. Πήγε λοιπόν στο μπάνιο να πλυθεί. Δεν βρήκε σαπούνι στο νεροχύτη. Έτσι χρησιμοποίησε το σαπούνι της μπανιέρας το οποίο μάλιστα τα άφησε στο νεροχύτη. Ο χρόνος που ξόδεψε ο Αντρέας στο σπίτι του αδελφού του, μαζί με την επισκευή ήταν δεν ήταν ένα ημίωρο. Έφυγε αμέσως για το γραφείο του χωρίς καν να πει τον καφέ που του είχε φτιάξει η Δέσποινα.

Μόλις επέστρεψε ο Γεράσιμος στο σπίτι πήγε κατ' ευθείαν στο μπάνιο. Η τρίχα έλλειπε! Τους τσάκωσε! Ήταν τόσο κολλημένος στο θέμα της τρίχας, που δεν έδωσε καμία σημασία στο γεγονός ότι το σαπούνι δεν ήταν στη μπανιέρα αλλά στο νεροχύτη. Ποιος άνθρωπος θα χρησιμοποιούσε το σαπούνι στη μπανιέρα και θα το

ακουμπούσε στο νεροχύτη; Όμως, στη θολούρα του δεν σκέφτηκε τίποτα.

Η Δέσποινα τού τα είχε μαζεμένα από καιρό. Κάθε φορά που έβγαιναν μαζί με τον Αντρέα της καταλόγιζε ότι τον κοιτάζει με ...«ένοχο ύφος». Άντε βγάλε άκρη. Γενικά είναι ήρεμος άνθρωπος. Μόλις άκουσε όμως τον υπαινιγμό για την τρίχα στο σαπούνι, έγινε Βεζούβιος. Επί πέντε λεπτά κλώτσαγε έπιπλα, πετούσε ό,τι έβρισκε μπροστά της, έσπαγε πράγματα και κατέληξε εξουθενωμένη να κλαίει με λυγμούς στον καναπέ.

Ο Γεράσιμος είχε μείνει στήλη άλατος. Δεν την είχε ξαναδεί έτσι. Αφού πέρασε λίγη ώρα και ηρέμησαν τα πράγματα, του ζήτησε να πάνε μαζί στο μπάνιο. Εκεί ο Γεράσιμος αντιλήφθηκε, για πρώτη φορά, ότι στο μπάνιο υπήρχε μόνο ένα σαπούνι και αυτό ήταν στη σαπουνοθήκη της μπανιέρας. Όποιος ήθελε να πλύνει τα χέρια του ποιο σαπούνι θα έπαιρνε; Το μόνο διαθέσιμο. Μάλιστα, ένα στοιχείο ακόμα είναι ότι ο Γεράσιμος το σαπούνι ενώ το είχε αφήσει στη μπανιέρα το βρήκε στο νεροχύτη. Κατάλαβε τη γκάφα του και ζήτησε από τη Δέσποινα συγγνώμη. Εκείνη απαίτησε αντί για συγγνώμη, να δει ο Γεράσιμος έναν ψυχολόγο.

Πράγματι ο Γεράσιμος επισκέφθηκε έναν ψυχολόγο αλλά, σαν καθαρόκαμος καχύποπτος, τον απέρριψε ως «εκμεταλλευτή» επειδή ο άνθρωπος του είπε πως το πρόβλημα αυτό δεν λύνεται με μία συνεδρία και ότι θα χρειαζόταν να έρθουν με τη γυναίκα του. Το αποτέλεσμα ήταν η σημερινή ιστορία.

Αντιμετωπίζοντας έναν καχύποπτο

Οι περισσότεροι άνθρωποι αποφεύγουμε να έχουμε πάρε – δώσε με καχύποπτους ανθρώπους. Ο βασικός λόγος είναι ότι το θεμέλιο κάθε πετυχημένης ανθρώπινης συνεργασίας εί-

να η αμοιβαία εμπιστοσύνη. Πώς μπορείς να πετύχεις κάτι τέτοιο μ' ένα παθολογικά καχύποπτο; Όμως, καμιά φορά τα φέρνει έτσι η ζωή που υποχρεωνόμαστε να συνεργαστούμε μ' έναν καχύποπτο άνθρωπο. Καλό θα ήταν σε μια τέτοια περίπτωση να ξέρουμε πώς να τον αντιμετωπίσουμε.

Το θεμελιώδες χαρακτηριστικό του είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους άλλους. Όλοι θέλουν να τον μειώσουν, να το κοροϊδέψουν ή να τον εκμεταλλευτούν. Αν ζητήσεις από έναν τέτοιο άνθρωπο να σ' εμπιστευτεί, είναι σα να ρίχνεις λάδι στη φωτιά της καχυποψίας του. Και μόνο που του ζητάς να βασιστεί πάνω σου

ενώ δεν σε γνωρίζει, το θεωρεί δείγμα αναξιότητας. Εδώ λοιπόν θα επιστρατεύσουμε την ψυχολογία του παραδόξου. Είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούν οι ψυχολόγοι στις περιπτώσεις που η λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά. Ας πάρουμε ένα παράδειγμα.

Έχεις ένα βιβλιοδετείο. Σου στέλνει ένα εκδοτικός οίκος τις σελίδες ενός βιβλίου κι εσύ δένεις τις σελίδες με το εξώφυλλο και τους παραδίδεις το έτοιμο βιβλίο. Τα βιβλία τα πακετάρεις σε ντάνες. Κάθε ντάνα έχει 50 αντίτυπα. Ο σημερινός πελάτης είναι ένας εκδότης που θα παραλάβει για πρώτη φορά βιβλία από σένα. Ήδη από το ράδιο αρβύλα της πιάτσας έχει φτάσει σ' αυτιά σου ότι έχεις να κάνεις με δύσπιστο.

Η παραγγελία είναι για 2500 αντίτυπα. Αυτό αντιστοιχεί σε 50 ντάνες των 50 βιβλίων η καθεμία. Έχει φορτώσει τα πακέτα και έρχεται η ώρα της πληρωμής. Εκεί, ενώ σου υπογράφει μια επιταγή, σου πετάει ένα «ελπίζω να είναι πενήντα σε κάθε ντάνα. Μπορώ να σου έχω εμπιστοσύνη». Κι εκεί του έρχεται το ανάποδο ψαλίδι:

- Εμπιστοσύνη; Είσαι καλά άνθρωπέ μου; Γιατί να μου έχεις εμπιστοσύνη; Με ήξερες και χθες; Τώρα μόλις με γνώρισες

- Μα ...χωρίς εμπιστοσύνη πώς μπορεί να γίνει συνεργασία;

- Συμφωνώ, αλλά η εμπιστοσύνη δεν είναι κάτι που μπορείς να το σερβίρεις στο πιάτο. Η εμπιστοσύνη κερδίζεται μέρα με τη μέρα.

- Δηλαδή, δεν μπορώ να είμαι σίγουρος ότι σε κάθε ντάνα υπάρχουν πενήντα τεύχη.

- Εγώ σου δηλώνω ότι είναι πενήντα. Από κει και πέρα έχεις την ευθύνη να τα ελέγξεις. Μπορεί να έχω κάνει λάθη και, αντί για πενήντα, να έχω βάλει σαρανταοκτώ. Σ' αυτή την περίπτωση, στις πενήντα ντάνες σου έχω φάει εκατό αντίτυπα!

- Έλα τώρα. Υπερβάλλεις.

- Επαναλαμβάνω. Εγώ δηλώνω πενήντα. Από κει και πέρα, επειδή είναι η πρώτη φορά που συνεργάζεσαι μαζί μου και δεν γνωρίζεις τι καπνό φουμάρω, καλό θα ήταν να ελέγξεις τις ντάνες μία - μία.

- Και να ξεπακετάρω πενήντα ντάνες; Θα πρέπει μετά να τις ξαναπακετάρω.

Η αλήθεια είναι ότι δεν σου έκοψε να έρθεις να με ελέγξεις πριν τα πακετάρω.

- Έχεις δίκιο.

Ανάλυση

Προκειμένου να έχουμε εμπιστοσύνη σ' έναν άνθρωπο θέλουμε να λέει την αλήθεια και να κρατάει το λόγο του. Το πρώτο δεν είναι δυνατόν να το ξέρουμε στις αρχές της γνωριμίας μας μαζί του, εκτός αν έχουμε κοινούς γνωστούς. Το δεύτερο ελέγχεται πιο εύκολα: Αν κάνει αυτά που λέει ότι θα κάνει, στο χρόνο και με τον τρόπο που υποσχέθηκε, μπορούμε να πούμε ότι δείχνει να είναι συνεπής. Η συνέπεια και η ασυνέπεια είναι στοιχεία που ελέγχονται σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Δεν ισχύει το ίδιο και με την εντιμότητα. Η διαστακτικότητα του καχύποπτου βασίζεται πάνω στο γεγονός ότι η εντιμότητα ενός ανθρώπου, αποδεικνύεται μετά από μια συνεργασία μαζί του. Το παράλογο στη συμπεριφορά του είναι, ότι απαιτεί να ξέρει εκ των προτέρων ότι κάποιος που μόλις έχει γνωρίσει είναι έντιμος ή όχι. Με το που του λέει λοιπόν ο βιβλιοδέτης να

μην του έχει εμπιστοσύνη, γλιτώνει από το βάρος ν' αποδείξει ότι είναι έντιμος. Παράλληλα, το γεγονός ότι του λέει κάτι τέτοιο, είναι από μόνο του μια πράξη εμπιστοσύνης. Από την άλλη, στην προτροπή του βιβλιοδέτη «μη μου έχεις εμπιστοσύνη», ο εκδότης έχει δύο επιλογές: Να τον πιστέψει ή να μη τον πιστέψει.

Αν τον πιστέψει, τότε τον εμπιστεύεται. Αν δεν τον πιστέψει, θα πει ότι πιστεύει πως η φράση «μη μου έχεις εμπιστοσύνη» δεν είναι αλήθεια. Αν όμως το «μη μου έχεις εμπιστοσύνη» είναι ψέμα τότε, και πάλι τον εμπιστεύεται! Αυτό είναι ένα λογικό παράδοξο:

Λέει ο Επιμενίδης «όλοι οι Κρητικοί είναι ψεύτες» ενώ είναι Κρητικός ο ίδιος. Είναι παράδοξο: Αφού είναι Κρητικός, σύμφωνα με τα λεγόμενά του είναι ψεύτης. Οπότε το «όλοι οι Κρητικοί είναι ψεύτες» είναι ψέμα. Αν όμως είναι ψέμα, τότε το «όλοι οι Κρητικοί είναι ψεύτες» είναι αλήθεια. Αν όμως είναι αλήθεια, τότε η αλήθεια είναι ότι οι Κρητικοί είναι ψεύτες!

Υπάρχει όμως και μια δεύτερη πλευρά στη στάση του βιβλιοδέτη απέναντι στον καχύποπτο εκδότη. Ζητώντας του να μετρήσει μία - μία όλες τις ντάνες τον βάζει ν' αντιμετωπίσει τις συνέπειες της καχυποψίας του που είναι να φορτωθεί ένα κουραστικό και χρονοβόρο έργο. Είναι δηλαδή σα να του λέει: «Αν μ' εμπιστευτείς θα γλιτώσεις πολύ κόπο. Αν δεν μπορείς να μ' εμπιστευτείς, θ' αντιμετωπίσεις τις συνέπειες της καχυποψίας σου».

Το Εμβόλιο Η ανάγκη για τη δημιουργία ενός Κ.Α.Α.Π.Ε.

Το δηλώνω από την αρχή: Πιστεύω πως μέχρι τώρα, οι αριθμοί δείχνουν ότι η πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση του κορονοϊού και των μεταλλάξεών του είναι το εμβόλιο. Είναι επί-

σης γεγονός ότι το 99% των ανθρώπων που καταλήγουν στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) είναι ανεμβολίαστοι. Προσωπικά, έκανα τη δεύτερη δόση του εμβολίου (Pfizer) στις 4 Μαΐου. Δεν έχω ν' αναφέρω σημαντικές παρενέργειες, έξω από μια τριήμερη υπνηλία που εκδηλώθηκε λίγες μέρες μετά. Έγινα όμως μάρτυρας ενός περιστατικού που πιστεύω ότι αξίζει ν' αναφερθεί, εξ ου και αυτό το άρθρο. Αφορά τη σύντροφό μου Ζωή Κορέα.

Η Ζωή είναι 56 ετών. Εκείνοι που τη γνωρίζουν από κοντά, μπορούν να πιστοποιήσουν ότι είναι υγιέστατη και, αν κρίνουμε από τις καθημερινές πράξεις της, έχει πολύ ενέργεια. Εγώ που τη ζω καθημερινά, κρίνω πως βγάζει καθημερινά δουλειά 2,5 ανθρώπων. Οι δραστηριότητές είναι ετερόκλητες. Κάνει τρία μεταπτυχιακά ταυτόχρονα, επενδύει χρόνο και ενέργεια για τη διατροφή μας, ταιΐζει καθημερινά και ανελλιπώς 40 αδέσποτα γιατί, παίζει καθημερινά και με τα τέσσερα γατιά που έχουμε στο σπίτι, στηρίζει όλους τους ανθρώπους που τη χρειάζονται ανεξάρτητα αν τους αγαπάει ή όχι. Εργαζόμαστε καθημερινά μαζί και πολλές φορές αναρωτιέμαι πού τη βρίσκει τόση ενέργεια. Πιστεύω, ως εδώ να έγινε αντιληπτό ότι η Ζωή είναι ένας αναμφισβήτητος υγιής άνθρωπος.

Λοιπόν, ο «υγιής αυτός άνθρωπος» έκανε τη δεύτερη δόση του εμβολίου (Moderna) στις 6 Ιουλίου. Στις 8 Ιουλίου είχε ραντεβού με το συνεργείο για ένα σέρβις του αυτοκινήτου, εν όψει ενός επικείμενου ταξιδιού που κάναμε στις 12 Ιουλίου στο Πήλιο. Το πρώτο βράδυ την πονούσε έντονα το χέρι της. Μια και αποφεύγει τα παυσίπονα η βραδιά ήταν δύσκολη. Την άλλη μέρα άρχισαν να πονάν τα κόκκαλά της και ιδίως η μέση της. Το τάισμα των 40 αδέσποτων ήταν μια δοκιμασία. Την Πέμπτη το πρωί ξεκίνησε να πάει το αυτοκίνητο στο συνεργείο. Στο δρόμο την έπιασαν ταυτόχρονα κολικοί στα δύο νεφρά και στα έντερα! Ήταν θαύμα που

κατάφερε να φτάσει στο συνεργείο, αλλά όταν έφτασε δεν μπορούσε να κουνηθεί από τη θέση της. Τη έβγαλαν σηκωτή δυο άτομα από το συνεργείο. Στη συνέχεια πήρε ταξί να επιστρέψει στο σπίτι. Καθ' οδόν είχε λίγο συνέλθει κι έπιασε κουβέντα με τον οδηγό. Όταν του είπε τι πέρασε, της έδειξε τα μπράτσα του που είχαν γεμίσει από καφέ σημάδια. Η Ζωή θυμήθηκε ότι τα ίδια σημάδια είχα κι εγώ. Πράγματι. Τα είχα, αλλά τα απέδιδα στα κουνούπια (που δεν έχουμε).

Όταν έφτασε στο σπίτι ήταν μεσημέρι. Δεν θυμάμαι αν φάγαμε, αλλά σε λίγη ώρα από τη στιγμή που ξαπλώσαμε οι κολικοί επανήλθαν. Ευτυχώς, το Ασκληπιείο Βούλας απέχει πέντε λεπτά, οπότε την μετέφερα εκεί. Αφού της έκαναν ένα τεστ κορονοϊού (που βγήκε αρνητικό) την άρχισαν στις εξετάσεις, από αιματολογικές μέχρι τομογραφία. Είχαν την πεποίθηση ότι υπήρχε κάποιο υποκείμενο νόσημα που πυροδότησε αυτές τις αντιδράσεις. Μάλιστα είχαν μείνει εμβρόντητοι όταν είδαν τη σπλήνα και τη μήτρα της να διογκώνονται και σε 45 λεπτά να ξεπρίζονται. Μετά από όλα αυτά, την κοίταξαν στα μάτια και της είπαν πως πρέπει να είναι από το εμβόλιο. Της έκαναν προληπτικά μια αντιθρομβωτική ένεση, της είπαν να παίρνει κάποιο παυσίπονο κι επέστρεψε στο σπίτι. Μέχρι σήμερα, ακόμα παραπονιέται για ξαφνικούς και ανεξήγητους πόνους στους μεις και στα κόκκαλα. Είναι δε πεπεισμένη ότι το εμβόλιο της έκανε μόνιμη ζημιά.

Αναπολώντας αυτή την περιπέτεια, θυμάμαι πως η πρώτη μας αντίδραση ήταν ν' αναζητήσουμε έναν φορέα που ασχολείται με τις παρενέργειες του εμβολίου. Η Ζωή είχε πάρει μονόφυλλο φυλλάδιο από το εμβολιαστικό κέντρο που είχε πάει, το οποίο έγραφε κάτι κοινότυπα πράγματα όπως, πόνος, πυρετός, κ.λπ. Το πρώτο πράγμα που κάναμε ήταν να βρούμε στο φυλλάδιο ένα τηλέφωνο για περιπτώσεις σαν αυτή που αντιμετώπιζε η Ζωή. Δεν υπήρχε αριθμός τηλεφώνου στον οποίο ν' απευθυνθείς!

Και σκέφτομαι: Πόσες περιπτώσεις σαν της Ζωής έχουν εμφανιστεί μέχρι τώρα στο σύνολο των εμβολιασμένων; Για να το ξέρουμε αυτό, θα έπρεπε να υπάρχει ένας φορέας στον οποίο ν' αναφέρονται οι παρενέργειες που ξεπερνάν τις συνηθισμένες. Ένα κέντρο στο οποίο ν' αναφέρεται τηλεφωνικά τα συμπτώματά σου και να σου δίνουν οδηγίες για το τι να κάνεις, ακόμα κι αν αυτές οι οδηγίες είναι το στερεότυπο «πηγαίνετε στο πλησιέστερο νοσοκομείο». Ένα Κέντρο Αναφοράς και Αντιμετώπισης Παρενεργειών Εμβολίου (Κ.Α.Α.Π.Ε).

Σκέφτομαι όμως και το άλλο: Η ύπαρξη και μόνον ενός τέτοιου κέντρου θα ήταν εκ μέρους της πολιτείας μια έμμιση ομολογία ότι τα εμβόλια έχουν παρενέργειες. Αυτό θα αύξανε τον αριθμό των αντιεμβολιαστών. Γι' αυτό το λόγο, μέχρις στιγμής, δεν έχει πέσει στην αντίληψή μου κάποιος τέτοιος φορέας σε κάποια άλλη χώρα. Μπορεί όμως να μην είμαι επαρκώς ενημερωμένος, οπότε αν κάποιος γνωρίζει την ύπαρξη κάποιου τέτοιου φορέα σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, θα ήταν χαρά μου να το αναφέρω στη «στήλη των αναγνωστών» της ερχόμενης Εφημεριδούλας.

Στην ιστοσελίδα
pinteris.gr

ΜΑΘΑΙΝΩ ΧΩΡΙΣ
ΔΙΑΒΑΣΜΑ

1. Η Διανοητική Νοημοσύνη
2. Η Συναισθηματική Νοημοσύνη
3. Η ψυχολογία του Καρλ Γιούνγκ:
4. Συναισθήματα που δεν εξηγούνται
5. Η Ευθύνη - Μια άγνωστη λέξη
6. Η θεωρία του Carl Rogers
7. Σεξ Αυτοπαρατήρηση
8. Το Φλερτ
9. Κριτική της Αστρολογίας

Σύνδεσμος

<https://www.pinteris.gr>

Γιώργος Πιντέρης, Ph. D.
Ψυχολόγος

Ο Καραγκιόζης και ο Ψυχολόγος

Θεατρικό Διήγημα

Θεωρία και πράξη στην ψυχολογία

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΣΕ AUDIO BOOK
Διαβάζει ο συγγραφέας

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΙΝΤΕΡΗΣ, Ph. D.

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΣΤΗΝ

ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

Πώς κατεβαίνει το ένα και ανεβαίνει το άλλο

ProgressNet^o

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

Σε τι διαφέρει η επικοινωνία στη συντροφικότητα;

Ρωτάω επισκέπτες μου, που μου δίνουν την εντύπωση υποχωρητικού ανθρώπου, αν εκφράζουν το θυμό τους. Οι οχτώ στους δέκα απαντάν λέγοντας «ναι». Αν όμως ρωτήσω σε ποιον εκφράζουν το θυμό τους, και οι οχτώ ή θα πουν «στη μάνα μου» ή στο σύντροφό τους. Με όλους τους άλλους υποχωρούν, και εκφράζονται μόνο όταν φτάσουν σε επίπεδα αγανάκτησης.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο άνθρωπος που ζούμε μαζί,

έχει μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για το ποιον είμαστε. Αυτό είναι φυσικό. Με το σύντροφο μας μοιραζόμαστε κομμάτια που δεν μοιραζόμαστε με κανένα άλλον στην κοινωνική μας ζωή. Για παράδειγμα, γνωρίζεις πόσο κύριοι και κυρίες που εκτιμάς, κάθε πότε πλένονται ή αν ροχαλίζουν; Συνεπώς, δεν πρέπει να μας κάνει εντύπωση που ο σύντροφό μας έχει μια διαφορετική εικόνα για μας απ' ό,τι όλοι οι άλλοι άνθρωποι (εκτός από ...τη μάνα μας).

Αυτό το δεδομένο επηρεάζει τη σχέση με πέντε τρόπους, οι οποίοι δημιουργούν την ανάγκη για τρόπους επικοινωνίας οι οποίοι να πηγαίνουν πέρα από τις βασικές αρχές. Έτσι, η επικοινωνία ανάμεσα στα ζευγάρια αποκτά μοναδικά δικά της χαρακτηριστικά. Οι παράγοντες αυτοί είναι:

1. Η συχνότητα επαφής.
2. Το κλίμα της σχέσης.
3. Το άγραφο συμφωνητικό.
4. Η αποκλειστικότητα.
5. Οι διπλοί ρόλοι.

Οι παράγοντες αυτοί επηρεάζουν τόσο καθοριστικά την επικοινωνία του ζεύγους, που γίνεται επιτακτική ανάγκη να μην τους αφήνουμε στην τύχη. Πάνω στο θέμα αυτό σχεδιάζω ένα νέο βιβλίο του οποίου τον τίτλο δεν γνωρίζω

Για παλαιότερα τεύχη της
Εφημεριδούλας
και για πολύ
περισσότερα
πατήστε εδώ:

<https://www.pinteris.gr>

Συνεδρίες μέσω Skype
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com
210-96 52 336